

красный-тъ стояше върхъ Капитолиѣ. Той събираше въ себе си огромно число челоѡци и украшеніе-то му струваше седемъ милліона талери. Въ този голѣмъ, великолѣпенъ и гордый градъ, кого-то да види Павелъ имаше желаніе отъ много години, въ него сега Павелъ влѣзваше като плѣнникъ. Какво трѣбваше да е мислилъ онъ, кога-то съзрѣ палаты-тѣ и идолскы-тѣ храмове на този раскошенъ народъ? Чюхте ли вече за Кортца кой-то съ едно малко число Испанскы нехранимайковци влѣзе въ голѣмый-тъ градъ Мексико, за да го привземе? Още по-слабъ и по-оскъденъ ходяше Павелъ изъ градъ-тъ Римъ, и наистиннѣж мьсль-та му бѣше да го привземе. Той не желаше нищо по-много отъ колко-то това, да направи този градъ притяжаніе Іисусово; и знаеше че чрѣзъ много или малко врѣме това привземаніе ще ся испълни. Горди-тѣ Римскы свѣтници заминувахъ незначителныя шатраринъ, безъ да го считахъ достоенъ за нѣкое вниманіе, тѣ нѣмахъ прѣдусѣщаніе, че той бѣше посланникъ на оногова, на кого-то име-то му слѣдъ малко вѣкове ще испълни цѣлѣ-тѣ земѣж, и прѣдъ кое-то име още всичкы-тѣ идола въ Римъ трѣбва да паднѣтъ въ прахъ.

Павелъ пріелъ дозволеніе да си земе еднѣжъ въ градъ-тъ, и да стои тамъ до гдѣ ще ся рѣши негово-то дѣло; нѣ да бѣде подъ постоянъ надзоръ на единъ войникъ — до кого-то бѣше прикованъ съ еднѣжъ веригъ, нѣ кой-то да му не-